

В. „Плевенски Гласъ“

излиза всѣка недѣля сутринта.

Цѣната на вѣстника е за въ България:

За година 8 лева

„ шестъ мѣсеца 4 „

За въ иностранство:

За година 10 лева

„ шестъ мѣсеца 5 „

ЕДИНЪ БРОЙ 15 СТОТИНКИ

ПЛЕВЕНСКИ ГЛАСЪ

ПОЛИТИКО-ЛИТЕРАТУРЕНЪ ВѢСТНИКЪ

Редакторъ: Г. М. Георгиевъ.

ко, що се отнася до вѣстника, се въ Администрацията, която е въ Хотелъ „България“.

За членство въ „Плевенски Гласъ“ се обявява се въ вѣстника.

Писма, пари за абонаменти, книги, вѣстници и пр. въ администрацията.

Хотелъ „РОМАНИЯ“

Отъ 1 Януарий т. г. въ гр. Никополъ се отваря новъ добръ нареденъ, мебелиранъ хотелъ за пассажири сами и съ кола, управляванъ отъ Г. Кон. Наумовъ. Пътниците ще намѣрѣтъ добра храна и добра прислуга.

3—5

ГИМНАЗИСТЪ, владѣющъ отлично френския езикъ при ема да дава частни уроци — свѣдѣния у А. Соломоновъ дрѣхаръ. Плевенъ.

3—10

ПОКАНА

Къмъ Г-да Акционеритѣ на Плевенско-то Землед. Дружество „Нива“

Както Ви е извѣстно, Господа Акционери, ние приехме да бждеме „ликвидатори на дружеството „Нива“, съгласно акта, сключенъ на 2 Януарий т. г. въ общото Ви събрание. Спорѣдъ този актъ ние трѣбваше да пристѣпиме къмъ прѣгледвание смѣтките на дружеството, нѣ за наше и Ваше съжаление, избранитѣ управници, като за при смѣхъ на нашитѣ върху тѣхъ права, заключихъ вратитѣ на дружеството, избѣгаха не извѣстно гдѣ и до днесъ не се явяватъ въ дружеството. Ние направихме постѣпка прѣдъ окр. сѣдъ, прѣдставихме заявлението Ви и под. окр. сѣдъ, уважи законната ни молба, като постанови да стане общо събрание на 24 Януарий т. г. Понежѣ него день 24 Януарий т. г. е деньтъ, въ който ще се рѣши окончателно сѣдбата на тѣзи, които по единъ натурнически начинъ експлоатираха капиталитѣ ни, безъ да искатъ да ни даждѣ смѣтка, срѣщу което законно искание получавахме изгонване отъ Коларовъ, Житаровъ, Влаховъ и пр., които станаха богати отъ вашия потъ и трудъ, и защото този г-нъ Коларовъ, който се крие, като всѣкий гузенъ неизвѣстно гдѣ, си позволява съ телеграмми да лѣжи печата и учрежденията, че ние акционеритѣ, които сме му довѣрили паритѣ си да ги пласира, биле сме събирани отъ властѣта, като че тази властъ е стопанка на нашитѣ акции, че ако управницитѣ на дружеството сѣ хора честни, тѣ не биха бѣгали, нето се бяхъ крили, а напротивъ щѣхъ да се явѣтъ и каквото имъ се иска отъ акционеритѣ, ще го прѣдставѣтъ; всичко това, дохожда да убѣди и най голѣмия невѣрникъ, че за дружеството „Нива“, каквото се говори и пише е вѣрно, че нашитѣ капитали сѣ станали тѣхна собственостъ, че намъ се продаватъ котлитѣ да си правѣтъ хубави кжщи. Прочее, за да си запазиме интереситѣ и да прогониме злото до като не ни сѣ опростени съвършенно паритѣ, ние Ви **приканваме** да дойдите всички на 24 Януарий т. г., като си земете акциитѣ, распискиитѣ, каквото имате. Сѣщо така да се явѣтъ и тѣзи, отъ които имъ е земано незаконно пари повече, на които имъ е продавано имота да се прѣдставѣтъ прѣдъ натоварения членъ отъ окр. сѣдъ.

Плевенъ, 8 Януарий 1899 г.

Съ почитание:
Изборния Комитетъ.

гр. Плевенъ, 10 Януарий 1899 година

Най послѣ, когато чашата на търпѣнието се прѣпълни; когато произволитѣ на управницитѣ отъ дружеството „Нива“ дотегнахъ и на най търпѣливитѣ натури; когато на пошрвитѣ оплаквания на акционеритѣ не се даде никакъвъ ходъ, това търпѣливо и оголвано население дойде лично въ града да искаже своя протестъ противъ

произволитѣ на едно дружество, което като оголи акционеритѣ и длѣжницитѣ си, като имъ испродаде имотитѣ, стоката, добитѣка и като свѣрши и съ кжщитѣ имъ, почна да се подгавря съ тѣхното простодушие и наивностъ. То искажа своя протестъ енергически, безъ да прави мятежъ, да груби или да върши скандали. То протестира противъ нечестнитѣ домогания на нѣколкото единици, които сѣ се загнѣдили въ кантората на дружеството и, които, както паяка спокойно смучи кръвта на жертвата си, която е оплѣлъ добръ въ своята мрѣжа, безнаказано си играѣтъ съ тия свои акционери, които сѣ уплѣли съ разни записчета и задѣлжения така добръ, щото никой не би могълъ да имъ помогне или спаси. Да, тѣзи единици произволно рѣшихъ да продължатъ съществуването на това дружество, което тѣ учрѣдихъ исклучително за себѣ си. Че това е така доказва се и отъ обстоятелството, че отъ голтаци станахъ стопане на хиляди лева, когато тия, които тѣ майсторски уплѣтохъ въ своята мрѣжа и ги записахъ за акционери, освѣнъ че останахъ послѣдни сиромаси, нѣ изгубихъ и кжщитѣ си и спестенитѣ си парици въ акции отъ това дружество.

Кой не си припомнѣва прѣпоржкитѣ, които се правихъ на акционеритѣ, за да се прѣмамватъ повече жертви съ паритѣ на Банката? Кой не си спомнѣва, че тия, които си служихъ и съ „зеленица“ и съ купуване жито, дѣски, вино, ракия и пр. ратувахъ противъ зеленицата и съставихъ това дружество съ цѣлъ да прѣдпазѣтъ населението отъ търговцѣтъ—зеленичари? Обаче не бѣже нѣ и всѣгда поглѣдихъхъ подлорително на тия прѣкалени рекамиации. Врѣмето дойде да потвърди това. Подозрѣнията се обрѣнахъ въ необорима истина. И днесъ нѣма човѣкъ, който е ималъ ведание и даване съ това дружество, да не е останалъ излѣганъ или онеправданъ въ нѣщо. Исканието на акционеритѣ да се ликвидиратъ смѣтките на това дружество се прави безъ разлика на партия и убѣждение, защото никой, който и да е той, билъ стамболистъ или радославистъ, не е пощаденъ отъ тия субекти, на които алчността за забогатяване, надминава и оная на най-голѣмитѣ вариклеквоци. И слѣдъ всичко това, кой е виноватъ? Ний не обвиняваме никого друго, освѣнъ тия, които сѣ истинскитѣ виновници на това. И другъ пѣтъ сме питали и днесъ пакъ задаваме тоя въпросъ: кога сѣ се изпълнили прѣдписанията на чл. 159, 160, 161, 162 и 163 отъ навия „търговския законъ“. Ами п. 3 отъ чл. 167 отъ търговския законъ, кога е изпълненъ? Никога, защото свикването акционеритѣ на общо събрание не можеше да остане не забѣлѣзано, когато се знае че акционеритѣ на това благотѣтелно (?) дружество сѣ именно землѣлцитѣ отъ Плевенската околия. И ако тия акционери не сѣ присѣствували, то кои други? Да се допусне, че управителния съвѣтъ е рѣшилъ това, не може, защото чл. 162 отъ търговския законъ дава това право само на учрѣдителното събрание, каквото трѣбваше да се направи при подновяване срока за функциониранието на това дружество, както направихъ и всички други дружества въ града, съ исклучение на „Нива“. Това управницитѣ се боехъ да направѣтъ, защото знаехъ, че акционеритѣ сѣ наситени вече на великитѣ милости (!) на тия свои благотѣтели (sic) и щѣхъ непрѣмѣнно, да искатъ растурванието на това дружество, а заедно съ това да турѣтъ прѣграда на забогатяванието на тия, които се считатъ за стопани на чуждия потъ и се располагахъ, като съ своя мушия. Заявленията на акционеритѣ да не се регистрирува фирмата на дружеството, които не се зачетохъ отъ Русенския апелативенъ сѣдъ, искахъ сѣщето. Обаче тия заявления, макаръ и справѣдливи се остивихъ на заденъ планъ и се даде довѣрие на думитѣ на единъ фокусникъ, който можа да намѣри, гдѣ да се прѣпоржча за

благотѣтель на селското население безъ всѣко стѣснение и гризѣние на съвѣстъ. Нѣ що думамъ? Може ли да се прѣполага съвѣстъ у хора, които съзнателно опростѣватъ наивнитѣ и довѣрчиви землѣлци? Никога! И заявителитѣ имахъ право защото нѣколко спекуланти безъ знанието имъ ги правѣхъ акционери на едно дружество, което се постави внѣ отъ всѣкакви закони. Нѣ гласѣтъ имъ, ако биде чутъ на едно мѣсто, биде отхвърленъ на друго и всѣчко отново се хвърли на паравитѣтъ, за да си доискаратъ работата до край. Че землѣлцитѣ били упропастявани, никой не иска да види, и оплакванията се оставихъ на заденъ планъ, затова само, че единъ акробатъ се прѣпоржчалъ като жертва за зеленичаритѣ. Послѣднитѣ протести, направени на законни основания и тѣ, може би, щѣхъ да останѣтъ безъ всѣко слѣдствие, ако протеститѣ на онеправданитѣ не бѣ искажано още единъ пѣтъ устно и писмено чрѣзъ единъ митингъ на площада при памятника отъ повече отъ 1000 акционери.

Да, на 2-ий Януарий сутринта въ 10 часѣтъ гражданетѣ видѣхъ акционеритѣ на дружеството „Нива“ на брой повече отъ хиляда души да вървѣтъ изъ главната улица къмъ памятника, кждѣто се намира и зданието на дружеството „Нива“; да вървѣтъ мирно и тихо съ едно знаме, на което бѣше написано: *долу изѣдницитѣ отъ дружество „Нива“!* Тѣзи акционери, гласѣтъ на които никога не е зачитанъ, взѣхъ рѣшение, съ което бламирѣтъ управителния съвѣтъ, избиратъ си ликвидационна коммисия и искатъ свикванието на общо събрание въ най късъ срокъ, както и запечатванието на дружественнитѣ книжа и каса, отъ която паритѣ още прѣдний день бѣхъ изнесени. Обаче окр. сѣдъ въ своето распорѣдително засѣдание по поводъ взетото рѣшение на акционеритѣ опрѣдѣли само свикванието на общо събрание на 24 Януарий н. г.

И така акционеритѣ на дружеството „Нива“ направихъ митингъ. Нѣ нека оставимъ на страна този актъ, който доказва, че чашата на търпѣнието се е прѣпълнила и да разгледаме другъ единъ въпросъ — кое е накарало и сплотило толкова землѣлци отъ една цѣла околия къмъ подобенъ протестъ? Много сѣ излѣгани ония, които отдаватъ това като дѣло на частни заинтересовани лица, или на партизанска злоба. Тукъ нѣма нито сѣнка отъ едното и другото. Тука има друго нѣщо, тукъ има другъ двигателъ, другъ факторъ, който движи много по силно и който свѣрзва страждущитѣ много по тѣсно. Този факторъ е интереса при обстоятелства, които го оправдаватъ. Този протестъ се направи безъ разлика на партия и убѣждение, защото дѣлата на дружественнитѣ управници всѣки знае и осѣжда. Онеправданитѣ, ограбенитѣ, съсипанитѣ, излѣганитѣ, подигранитѣ, измаменитѣ — ето кои съставлявахъ митинга. Отъ година и повече врѣме дружеството испродаде на стотини землѣлци имотитѣ, добитѣка за нищожни цѣни; други остави при надви черието на зимата безъ кжщи и безъ къшей хлѣбъ; на трети събщи да внесѣтъ длѣжимитѣ сумми, до края на истекшата година като ги заплашваше съ участѣта на първитѣ. И това става не съ други, а съ ония акционери, които иматъ акции въ дружеството на сѣщата или на по голѣма сума. Ами акциитѣ имъ? Тѣ оставатъ въ дружеството за зоръ-заманъ, както се е произнѣлъ Директора кассиера на „Нива“. И какъвъ по голѣмъ зоръ-заманъ отъ тоя, да отивашъ съ сѣдебния приставъ да продавашъ за нищожни цѣни най необходимитѣ покжщини, ниви, ливади, добичета, най-послѣ и бащинитѣ огнища и да се ласкае съсипания съ надеждата, че има пари за зоръ-заманъ. Каква подигравка съ онеправданитѣ! Това не сѣ голи думи, а факти. Това се потвърждава и отъ самата покана на управителния съвѣтъ отъ това дружество, която гласи: „Управлението на дружеството счита за длѣжностъ да

показани за последен път дружествените длъжници и техните поръчителы да се изплатят незабавно, защото които просрочат 31 Декември т. г. (1898 г.) ще бъдат незабавно ардавани на съд и съдени за сумми, които дължатъ.“ Това не сж наши думи, а заканвания на дружествените управници към акционерите — длъжници. Ето причините, които заставих акционерите да искат ликвидацията на дружеството, защото спрямо тях се отправят заканвания, вслучай че не внесат дълговете си, които съгласно устава на дружеството не надминават 500 лева, нъ отъ тия, които иматъ въ рхцѣтъ си по десетина хиляди лева, нищо не се иска; тѣ на пукъ се още улесняватъ, защото трѣбва да подкрѣпятъ първите, управниците. И могатъ ли да бъдатъ спокойни акционерите на „Нива“, когато знайтъ, каква участъ ги очаква? Не! Тѣ знайтъ, че дължимите отъ тяхъ сумми ще се събератъ, нъ суммите отъ акциите имъ нѣма да се зачетатъ при това събиране. Ето защо тѣ искатъ ликвидация на смѣтките си, за да платятъ само върхнините на дългѣтъ си, ако такъвъ иматъ, нъ не и стойността на акциите си още веднѣжъ.

Декредитирането на дружеството „Нива“ е пълно. Слѣдъ тоя митингъ отъ хиляда и повече акционери, функционирането на едно дружество, въ което самите му акционери нѣматъ доверие, е немислимо. То може да продължи още една двѣ години, догдѣто ликвидира окончателно смѣтките си, безъ, обаче, да извършва каквито и да било операции. Ний знаемъ, че ограбените и онеправданите ще явятъ всичко въ общото събрание, което ще стане на 24 т. м. и ще имаме случай да явимъ всичко на читателите си. Това което ще се раскрие въ този день, ще съставлява вѣнеца или на честността или безчестието. Обаче върваме, че ще се потвърди последното, тъй като повдигнатите слѣдствия за фалшификации и случайни още отъ сега идатъ да ни наведатъ на тая мисль. А всичко това ще се отрази най губелно за самото дружество, което ще бъде подкопано до самите си основи, вслѣствие което ще се съкрати и изкуственното поддържане на съществуването му. Първия шамаръ е чувствителенъ, нъ втория ще бъде още по силенъ. Демонстрацията на 2-й т. м. ще има за послѣствие да извади на явѣ нечистите дѣла на нѣколко субекти, които отъ нѣколко години насамъ проливатъ крокодилски слъзи за милия народъ, когото тѣ отъ всички най много ограбихъ и съсипахъ. Всѣки слѣдъ това ще може да види тѣзи хиени въ овчи кожи, колко сж имали при сърдце общите интереси, защото по честенъ начинъ въ 4—5 години не се печелатъ стотини хиляди лева и не се купуватъ имоти още за други стотина хиляди лева. Въ това немогатъ помогна на управниците и тия, които на всѣка крачка, за да запазятъ себе си, понеже иматъ смѣтки по за десетина хиляди лева, ги прѣдставляватъ за агнета и жертва.

ПОДЛИСТНИКЪ

ЕДДИ ВАЛТОНЪ.

(Отъ П. Л.).

(Продължение отъ брой 50).

— Но Едди тука самъ се яви въ съпровождение на своите двѣ другарки и двѣте момиченца молиха да пустнатъ у тяхъ тяхния другаръ; Едди тѣй се подмилваше къмъ майка си, што Ида не издърже и даде обѣщение. Едди съ нетърпѣние чакаше щастливия день на тая не дълга свобода. Да, това бѣхъ сега единствените щастливи дни за Едди. Съ какво замирание тичаше той по стѣбата; той бързаше, старата нѣнка едвамъ го достигаше. Ето Едди вече дръпна звѣнеца и колко силно! У стринка му неговото звѣнание вече отъ давно е познато; сестрите съ радостни викове сж затекоха въ антрето. Едди бързо се съблѣче и, уносимъ отъ потокъ нови впечатления, бърза да раздѣли всичката си скръбъ съ скъпите му, любящи същества. Той говори дълго, — трѣскаво, исказва сячката мѣка, събрана въ душа му. Стринка му се грижи въ трапезарията, да приготви угощение за своя малкъ питомецъ. Какъ Едди иска винаги да продължи тѣзи бърволѣтнати щастливи часове. Той се чувствува добръ, лѣгко въ тоя домъ, свободно и никой не прѣсичаше увеличанието му въ разговора, неговите пориви. Напротивъ, него го запалватъ още повече съчувствените малки ли-

Пакъ по дружеството „Нива“. По вече отъ година време, въ нашия вѣстникъ последователно обнародвахме статии, срѣщу дружеството „Нива“, и неговите управители, като указвахме, че рано или късно, всички акционери, които отъ простодушие бихъ си вложили скромните капиталы, мѣчно ще могатъ ги зе обратно, защото мѣчно ще могатъ се отърва отъ управляющите това дружество. Ние бѣхъме указали, че при този съставъ, при тази нарѣдба, то не може да служи за добродетелното на населението, а само на едни личности, които въ твърдѣ какъ срокъ се убогатишъ на смѣтка на селените, като имъ испредадохъ и последната черга. На насъ постоянно се натякваше, че това сме го вършили отъ завистъ, искали сме да отелужиме на вѣкаква цинцарска компания, срѣщу която една голѣма частъ ратува. Неоднократно сме заявявали, че въ нашия вѣстникъ не бъркатъ никакви цинцарски или други компании, защото той не служи на личности, а на обществото, на една партия, и ако е ратувалъ срѣщу това дружество, нашия вѣстникъ е изпълнилъ една своята дължностъ, както ще ратува срѣщу всѣко лице или дружество, ако заблѣжи, че по единъ незаконенъ начинъ иска обогатяване на чужда смѣтка. Нашето прѣдсказание идва да се потвърди. Онѣзи акционери, които отъ година и повече искатъ да прѣгледатъ смѣтките си, искатъ да видятъ какво иматъ и които отъ година и повече постоянно се оплакватъ за разни произволи, вършени отъ това дружество, като видѣхъ, че всичко, като че у камъкъ удря, рѣшили и завчера на 2 Януарий сж явихъ въ градътъ лично прѣдъ зданието на окр. съдъ, за да потвърдятъ просбата си, която по отъ рано сж давали. Какво е направилъ съдѣтъ, насъ малко ни интересува, колкото факта, че онова, което ние твърдахме за това дружество, се сбъдна. Акционерите вече не могатъ да търпятъ управляющите, защото виждатъ въ тяхното лице, че тѣ единъ день ще останатъ безъ имотъ и безъ акции. За да се събератъ и да стоятъ хора изъ селата и градътъ безъ разлика на партии и убеждения, трѣбова да има нѣкоя сила, която ги е накарало да се събератъ и да развѣватъ знаме съ надписъ „долъ издънците отъ др. „Нива“. Тая сила която го накарала, е лошето управление, многобройните оплаквания отъ акционерите при плащане внеските, при изпълнение листоветъ отъ управляющите. Тукъ нѣма вече партизанство, а има, че ножа е опрялъ до кокала. Искатъ раната, която имъ е нанесена, да се изличи, искатъ да видятъ това, което отъ сегашните управници не имъ е давано какъ е текла работата, защо цѣната на акциите не сж се увеличили, когато се знаело, че дружеството прави търговия съ житарство, отъ което най много се печели, и кждѣ е утишла тази печала и акциите стоятъ на една почти номинална стойностъ. Ние поддържаме страната на бѣдните селени и гражданите акционери, които на 3, 4 5 стоятъ и ча-

ца на момичетата, участие, което се изразяваше въ всичките тѣхни думи. Времето върви бързо. „Ти съчини ли нѣщо, посвири!“ говори Еленка. Едди сѣда до рояла и въ тихия домъ триперхатъ и се лѣятъ вдъхновенните звукове. И скръбта, и мѣчителната печаль, която разкъсва сърдцето, и бурното, отрадното желание на свободата, и тихата покорностъ на съдбата, дѣтското безпомощно страдание, всичкото се чува въ тая могуща, неумалкаема фантазия. Момиченцата стоятъ прѣгърнати около Едди, лицата имъ омокрани съ слъзи. „Едди! Боже, колко е хубаво!“ шепнатъ си тѣ тържественно. „Бѣдний Едди, него го мѣчи стринка Ида!“ се разплака по малката — Варвара. А Едди не чува нищо, не заблѣзва, какъ сж се расчувствували момиченцата. Послѣ чая той свири пакъ. Въ залата е тъмно и едвамъ, едвамъ се обрисуватъ силуетите на трите дѣтеки главици. Но ето джжкане . . . и гласъ . . . всѣкога тоя гласъ, разрушава очерованието. „Едди, въ къщи, въ къщи?“ говори майка му, като прокарва ржката си по неговите копринени кждравни коси. Едди вече не моли: още малко, малко . . . той се прощава съ своите другари и плачи, нервно ридае.

— Вий виждате, нима това е нормално състояние? раздражително говори Ида на стринка му. Когато не свири, той е спокоенъ. Стринке, какво вий направихте!? За туй ли азъ молихъ, молихъ, Боже ти мой! . . .

— Отъ двѣте злини азъ прѣдпочитамъ по

катъ да чуятъ една права дума, една дума на правосъдието. Управниците обаче отъ „Нива“, на мѣсто да се явятъ и да заявятъ, както подобава на честни хора, да обяснятъ всичко, което се прѣдвява отъ акционерите да укажатъ и обяснятъ несправедливите обвинения, които отъ хиляди души имъ се отправятъ, тѣ благоволили да избѣгатъ, затворили дружеството и ги нѣма. При такива обстоятелства, нѣматъ ли право акционерите да се съмняватъ въ тѣхните дѣйствия, като — управляюща дружеството; нѣматъ ли право сами да взематъ мѣрки за ограждане личните си интереси, било съ помощта на съдѣтъ, било сами, когато виждатъ, че лицата, които нѣкога сж оставили, бѣгатъ и не искатъ да видятъ акционерите си. Въ наше лице, а върваме, че и всѣкий ще се съгласи съ насъ, че едно добросъвестно лице или учрѣждение, никога не би направило такова нѣщо, което да раздражнява повече акционерите си. Тѣзи блѣжки за сега счетохъме за нужно да направимъ, безъ да се косваме до други нѣкои дѣйствия на управниците, които по послѣ ще ни дадатъ право на особни статии.

ДЪРЖАВАТА.

(Продължение отъ 1 брой).

Политическите организации на държавите сж, може да се каже, толкова и тѣй разнообразни, колкото и каквито сж нѣколко-бройните държави. Видѣхъме, колко форми приема Аристотель. Французкия философъ Montesquieu допуша тоже три: *деспотическа*, при която единъ поликратъ безъ правила и закони по своя воля и прищѣвки управлява, както ще: *монархическа*, при която единъ владетелъ, съгласно създадените закони, управлява и *республиканска* ¹⁾, при която народѣтъ изпѣло или частъ отъ него има върховенството си въ рхцѣ. При тази форма, която въ по-горните рѣдове нарѣкохъме демократическа, която форма е освятена отъ болшинството (мнозинството) на модерните народи, народѣтъ има основенъ законъ (конституция), въ който точно и ясно сж опрѣделени правата, длъжностите и атрибутите на държавния глава, границите и упражняването на властта му. Тѣй е и у насъ, дѣто тѣзи нѣща сж посочени въ конституцията отъ 16-й Априлий 1879 год., спорѣдъ която (чл. 3) „българското княжество е монархия наследствена и конституционна съ народно прѣдставителство“: *монархия* — въ смисълъ, че държавния глава, единъ пътъ избранъ (чл. 143 п. 1), става абсолютенъ владетелъ на трона, а достойнството му — наследствено въ мъжка нисходяща линия (чл. 24); *конституционна* — въ смисълъ, че основниятъ законъ опрѣдѣля формата на управлението, границите и упражняването на властта (чл. чл. 9, 12 и 13) и правата на гражданите (глава 12, чл. чл. 54—84), които респектира държавата; *прѣдставителна* — въ смисълъ, че народѣтъ посредствено чрезъ делегация упражнява върховенството си. Слѣдва да се заблѣжи, че думата монархия въ чл. 3 не подразбира абсолютно управление, при което владетелъ (le chef de l'Etat), освѣтъ своите воля и съвѣсть, нѣма друга юзда. Не, тѣй не е у насъ, дѣто князѣтъ, като изпълнител, прави нарѣдби и распорѣждения подъ отговорността на министрите (чл. чл. 18, 149 и 153 отъ конст.). Истото нѣщо виждаме въ Гърция, която се именува парламентарна монархия, а така сжщо и Испания се нарича монархия, ако и тамъ и меншството да има прѣдставителство. (Гл. Hervieu, стр. 2, 40 и 42).

8. Ролята на държавата. Въ една добръ наре-

малката, азъ прѣдпочитамъ да го виждамъ доволенъ и щастливъ, азъ се радвамъ, че той свири. Нека свири, колкото иска. Цѣлъ день, цѣла нощ! Азъ не ще да припастствувамъ.

— Това е неизносимо най послѣ, извика Ида, цѣла разсърдена. Всичкото лѣкувание, всичките грижи, всичко е разбито въ прахъ. Вий разбива те въ единъ день всичко, което е било достигнато съ такъвъ трудъ. Сега той е пакъ болѣнъ . . . и вий сте криви. На вашата съвѣсть пада тоя грѣхъ! съ отчаение говорѣше Ида „Боже за какво е тая мѣка, това испытание?“ тя падна на колѣне, като си чупеше рхцѣтъ. „О, Едди, мое дѣте!“ Тя цѣла трѣпереше и едри слъзи сж строахъ по нейното развалувано лице.

— Мамко! извика Едди, като се хвърли къмъ нея и като обви съ рхцѣ шията ѝ. Азъ, мамко, забравихъ . . . прости ме, мамко, азъ нѣма да свирия повече никога безъ твоего позволение . . . само недей плака, моя мила, моя съжпа! — Ида хвана момченцето и заедно съ него се подигна отъ земята. Послѣ заминуванието на Ида съ малкия Едди, стринката печално се замисли. Да мѣчи себѣ си и дѣтето! И какъ да се убѣди, че лѣкуването е безжалостно. Не ми върва, не върва! . . . и осѣща сърдцето ми, че не дълго ще устои моя бѣденъ! — Сега Едди играеше съ всичките, но здравиято му не се възстановляваше. Той угасваше отъ день, на день, незаблѣвано. Веднѣжъ Ида, като го свари да чете по французски съ гласъ, и като се раздра-

дена държава, при едно организирано общество, ролята на първата състои въ създаване на закони, въ осигуряване тяхното изпълнение, въ припознаване на гражданите права, въ направление на общитѣ дѣла и въ вземане връзъ себѣ си отговорността на социалния живот. Тази грамадна и тежка мисия на държавата въ много случаи се подпомага и от личната (частната) инициатива, двигателятѣ на напредъка, на която инициатива историята утвърждава стрѣмленieto, а науката дава обясненията. Изобрѣтенията, чуднитѣ и мощни нѣща за хората и държавитѣ, се дължат на инициативата. Въ много отношения дѣйствието на частната инициатива надвишава оная на държавата. Благодарение на социалнитѣ отношения, които се се умножават и усложняват, държавата се явява неспособна да дирижира всичко; по отъ туй пъкъ не слѣдва да се заключи, че тя трѣбва да изчезне, тъй като има много общественни потребности, които само държавата може да приготви. Тѣй напр. народната отбрана, правонаказанието, съечение на пари и пр. сѣ аtribute на държавата.

Върху изпълнението на тази роль има разни мнѣния. *Анархиститѣ* казватъ че всичко това е възможно и безъ да има държава. Тѣхната теория е утопия. *Социалиститѣ* ²⁰⁾, наопаки, поддържатъ, какво държавата трѣбва да погълне цѣлия националенъ организъмъ и да земе направлението на всички корпорации между човѣцѣтѣ. Първитѣ нарѣкли се бихъ утописти, а вторитѣ оптимисти, защото, ако едното е немислимо, другото е непостижимо. Едно е само възможно: подобрѣнието на социалнитѣ групи въ политическо отношение. По край тѣзи двѣ учения има и други още двѣ на: *индивидуалиститѣ*, които искатъ ограничението на държавния строй и *статисти* (държавовисти), които се стрѣматъ да развѣятъ повече и повече държавния строй (режимъ). Теоритѣ на помѣнатитѣ „исти“ сѣ обилно и обширно изложени въ нѣмската литература.

Въ каквото положение днесъ за-днесъ се намира България, ний би желали да сме охотни борби въ рѣдоветѣ на статиститѣ. Подиръ врѣме много нѣща ще ни накаратъ да бждемъ социалисти. По този въпросъ другажъ и другадъ ще кажемъ нѣколко думи, тъй като у насъ има причини и основания тая теория да има партизани.

Държавата, за да може да изпълни ролята си, има нужда отъ сили: *морални, парични и физически*. Моралнитѣ сили на държавата се състоятъ въ способността и честността на управницитѣ и частнитѣ лица. И едното и другото зависятъ отъ научния и нравствения уровень на социалнитѣ групи. Въ това отношение, смѣло може да се каже, нашата държава стои на ниска степенъ и причината на това неугѣшительно явление е туй, дѣто у насъ на много идеали нѣща даватъ реална форма, дѣто пороцитѣ се считатъ доблѣсти, подлостта — дипломатия и пр. Неразборията я има Второто срдѣство за държавата е парата. Чръзъ нея тя покрива расходитѣ си по разнитѣ урѣдби. Источникътъ на това фатално срдѣство сѣ приходитѣ отъ държавнитѣ имоти, наложитѣ и, въ случай на нужда, заемитѣ. Отъ това на държавата срдѣство зависи много нѣщо. Финансовата политика на едно правителство има най голѣмо за страната значение. И въ това отношение намъ неможе да се завиди. Третето срдѣство, което дава възможност на държавата чръзъ принуждение да реализира права, е публичната физическа сила: армията, милицията и джавдаржерията. (Глед. Зак. за Военнитѣ сили; Зак. Полицията; Зак. за Стражата и др.). Държава, икономически заробена, упропастена или злѣ поставена, и въ политическо отношение не струва много нѣщо. Поговорката наша казва: земешъ ли човѣку дома и имота, земашъ му ума и живота. Тѣй е и съ народа. Нашитѣ финансисты, които успѣха и напредъка на държавата ни цѣнятъ по увеличението на бюджета и заемитѣ, трѣбва сериозно да гледатъ на икономическото на България положение, защото то има значение за нейната роль, като държава.

(Слѣдва)

няваше сѣка секунда за неговото лоше произнасяние, Едди отпусна главата си на нейнитѣ колѣна, книгата сѣ шумъ падна на подътъ.

— Какво ти е, Едди? сѣ сърдития произнесе Ида, като повдигаше неговата кѣдрава глава.

— Азъ се уморихъ, мамко едвамъ изговори Едди, — малкото му лице бѣше блѣдно.

— Едди, мое глѣхбче. Защо ти се скърбишъ, и какво ти мислишъ? Тебъ ти се иска да свиришъ, азъ знаа, но трѣбва да потърпишъ малко. Нали ти искашъ да оздравѣешъ! кажи ми, мое момченце?

— Мамо, азъ не съмъ болѣнъ тихо каза Едди.

Ида снисходително се усмихна и го цалуна.

— Нима здравитѣ дѣца се уморяватъ, като прочетатъ два рѣда? погледни въ гимназитѣ, тѣ се учатъ цѣль денъ, а какъ вѣсело гледатъ, не плачатъ, не капризничатъ.

Ида на врѣмени прѣдписваше на капризитѣ, скръбното състояние на духа, въ което се намираше Едди. Подкрѣпявана отъ доктора, тя бѣше си дала дума да не отстапва.

Тя тѣй искаше да спаси своето дѣте. Бѣдното! сждбата тѣй често се надсмива и надъ най завѣтнитѣ мечти. Мечтата, че Едди ще оздравя, бѣше неиспълнима. Доктора мрачно поглеждаше на своя малкъ пациентъ, той очевидно не се договѣждаше. Странно състояние овладѣ Едди. Ида ще го повика, но той не се обаждатъ изведнѣжъ, като че още не се е пробудилъ отъ обхваналата го забравеностъ.

(Слѣдва).

МѢСТНИ НОВИНИ

— Съобщаватъ ни, че единъ господинъ сѣ заплѣненъ уста се стараелъ да разубѣждава поставенитѣ отъ акционеритѣ стражари прѣдъството „Нива“ и да ги моли да си отидатъ, понеже управницитѣ на дружеството „Нива“ били честни и благодѣтелни хора. Колко ли го стѣга ботуша този господинъ, който има смѣтчица за 20,000 лева, която ще трѣбва да уравни, ако се земе рѣшение за ликвидация? Не спи човѣка, ами рано—рано още сѣ немити очи се прѣлещилъ до тия онеправдани хорица, които надали искатъ и да анажтъ за него, да ги разубѣждава, та като помогне на управницитѣ да помогне и на себе си.

— И митингитѣ станахъ за подигравка най-послѣ. Събератъ се двама трима нѣкъдѣ, изви-катъ „ура“, ето ти митингъ отъ 3000 души. Сжщето е станало на 2 т. м. и въ Згалевицъ. Учителитѣ влѣзълъ да пиши резолюцията, трима души се изправили срѣдъ пътя извикали „ура“ и влѣзли при учителя, заключили се въ училището за да подпишатъ резолюцията, че станалъ грамаденъ митингъ отъ 1300 души, които обседили днешното положение на работитѣ сѣ едно „ура“. Въ случая учителя не е ималъ доблѣстѣта, като устройва митингъ да излѣзе и говори, нѣ въ Торо-сѣ, както ни расправятъ, учителя Табаковъ не само е устройлъ митингъ, на който сѣ присѣствували всичкитѣ му ученици, нѣ е билъ единъ и отъ ораторитѣ. Ний обръщаме вниманието на И-на Инспектора върху тия два случая и нека постегне юздитѣ на тия двама учители, които нека се гледатъ учителството, а партизанството оставятъ на страна, защото и двѣтѣ не сѣ съвмѣстими.

— Починалъ е внезапно нашия народенъ прѣдставител Д-ръ Н. Минчовичъ, живущъ въ София на 22 м. м. Покойния, като единъ отъ старитѣ труженици е принесялъ на отечеството ни нуждната лепта. Отъ освобождението ни до днесъ е заемалъ високи длѣжности и е бивалъ избираенъ нѣколко пѣти за народенъ прѣдставител. Съ своя тихъ и скромнъ характеръ бѣше снечелилъ симпатитѣ на интелигентната частъ. Той бѣше и послѣденъ прѣдсѣдател на червеня кръсть, гдѣто напослѣдкъ е полагалъ най-голѣмо старание за организиране клонове из провинцитѣ. Вѣчна му память и легка прѣсть.

— Починалъ е така сжщо единъ отъ нашитѣ приятели съмисленици Стаменъ Стояновъ, бившъ учител въ с. Жглѣнъ; покойния, бѣше водителя въ селото, за това всички приятели, кога се извѣстиха за неговата смъртъ, казахъ, вѣчна му память и легка прѣсть.

— На 4 т. м. единъ приятелъ, когато билъ въ залата на окр. сѣдъ заблѣзвалъ, че Цв. Влаховъ, единъ отъ дружеството „нива“, който се крилъ отъ акционеритѣ, влѣзълъ при г. г. сѣдай-тѣ и какво е говорилъ не можилъ да чуе. Види се, като му се отговорило на запитванието, той сѣ единъ високъ гласъ, се обърналъ къмъ сѣдитѣ на излизание, и имъ казалъ: „знаа азъ тѣзи опрѣдѣления, Вий ги пишете не въ сѣдътъ, а въ хотелъ „България“, гдѣто Ви се диктуватъ отъ други лица“. Спорѣдъ насъ, токова едно изражение съставлява служебна обида за тѣзи сѣдии, до които се отнася, и ние не се съмняваме, че ще стане потребното, щото този г-нъ, който така скоро забогата отъ дружеството „Нива“, който не дава на бѣдния си баща за прѣхрана, ще получи слѣдующото се отъ закона наказание, ако наистина е казалъ така прѣдъ сѣдитѣ, кога тѣ сѣ биле на служба.

ИЗЪ ВѢСТНИЦИТѢ.

— Въ в. „Борба“ срѣщаме слѣдното: Въстанието въ Йеменъ още не е потушено и борбата мѣжду Турскитѣ войски и Арабскитѣ въстаници продължава сѣ всичката упоритостъ. Арабитѣ въ Йеменъ сѣ се вече наситили на тлѣститѣ обѣщания, които имъ се давахъ отъ Цариградъ за подобрѣнието на управлението и тѣ сѣ се рѣшили да се биятъ отчаянно за правата си. Въпрѣки слуховѣтѣ и извѣстията, които отъ врѣме на врѣме се пушатъ отъ Цариградъ, че въстанието е вече на потушване, борбата все си продължава и подкрѣпления постоянно се испращатъ на турскитѣ войски. Прѣди нѣколко дена се пу-стнѣ новината, че Турскитѣ войски сполучили да завзематъ двѣ важни укрѣпления на въстаницитѣ, и че въстанието можело вече да се счита

за потушено. Ще видимъ до колко е вѣрна тази новина. Въ всѣкой случай, Арабитѣ показяхъ напослѣдкъ голѣмо геройство и тѣ заслужаватъ нашето уважение. Едвали е обаче вѣроятно, че тѣ ще сложатъ тѣй лѣсно орѣжлето си, както си прѣдставляватъ въ Цариградъ.

— Въ София, подъ редакцията на К. Шаховъ е почналъ да излиза новъ вѣстникъ „Борба“, който ще ратува за свободата на Македония и Одринско. В. „Борба“ ще замѣства в. в. „Гласъ Македонски“ и „Вардаръ“, чиито редакции сѣ слѣти въ едно. Ний пожелаваме на нашия събрать успѣхъ въ постижението на гонимата цѣль. Четемъ въ в. „Миръ“:

Въ Цариградъ на 23-й м. м. въ 2 ³/₄ ч. сутринта се е усѣтило едно доста силно землетрѣсение. То е захванало сѣдно слабо движение, което било послѣдвано, нѣколко секунди подиръ, отъ едно толкова силно клатение, щото хората се разбуждали. Жителитѣ на нѣкои къщи напуснали послѣднитѣ, когато другитѣ будни и сѣ страхъ чакали утрото. Слѣдъ единъ часъ се усѣтило още едно стрѣсение, нѣ вече твърдѣ слабо. Никакви поврѣди.

— Правителството ни е отворило дипломатическо аchenство въ Берлинъ, за управител на което е назначенъ досегашния виенски дипломатически агентъ, Г-нъ Д-ръ Сърмаджиевъ, а за секретаръ — секретаря на Бѣлградското ни агенство, Г-нъ Шишмановъ.

— Отъ 1 Януарий т. г. сѣ повишени всички протопей юнкери въ първи офицерски чинъ, 67 подпоручици въ поручици, 78 поручици въ капитани, 18 капитани въ майори, 13 майори въ подполковници и 4 подполковници въ полковници. Отъ тукашния гарнизонъ сѣ произведѣни въ подпоручици всичкитѣ протопей юнкери и въ чинъ капитанъ — поручика Проинковъ.

— Говори се изъ вѣстницитѣ, че Султана билъ назначилъ за губернаторъ на Македония Каратеодориди паша, комуто се възлагало въвъжданието на нуждитѣ реформи, за която цѣль му сѣ биле дадени и извънредни права.

— Спорѣдъ новото видоизмѣнение на организацията въ нашата армия, за напредъ всѣка пѣхотна дивизия ще се състои отъ двѣ бригади, всѣка бригада отъ по два дѣйствующи и единъ резервенъ полкъ. Длѣжността на помощникъ началника на дивизията се закрива, както за мирно, така и за военно врѣме.

— Пешеходецътъ Емилъ Брилянъ, който минж и прѣзъ града ни, е билъ посрѣщанъ въ столицата отъ гимнастическото дружество „юнакъ“ и е билъ гостенъ най-радушно.

ИЗЪ ДОПИСКИТѢ НИ.

До Почитаемата редакция на в. „Плъ-венски гласъ“

Господине Редакторе!

Има една стара поговорка: „Барабаръ Петко сѣ мажетъ, угрѣпка му на поясъ“. Тази поговорка ми дойде на умъ, като видѣхъ нашитѣ стамболисти на митингъ, разбира се—да не останатъ по долу отъ чорбаджиитѣ си въ Плѣвенъ. Ето, въ кратцѣ, какъ стана митинга имъ:

На 26-й срѣщу 27-й т. м. Махленското свѣтило Дундаковъ заедно съ нѣколко негови аркадаши се разшавахъ изъ село да агитиратъ за митингъ. Като ги лаяхъ селскитѣ кучета цѣла ноцъ — сутренъта часътъ въ 10 митингаджийтѣ се събрахъ въ кърчмата на кандидата за кметъ Ив. Тончовъ и отъ 17 присѣствующи, избраха 5 души за бюрото, а 12 души останалхъ слушатели. Прѣдсѣдателя на бюрото каза една толкова трогателна рѣчь, щото присѣствующитѣ изрѣваха сѣ гласъ, а като разви финансовата политика на България и искара отъ 3 оки сливи 4 оки костилки, всички испадяхъ по земята и нѣмаше да станатъ, ако крѣчмара не бѣше турналъ подъ носѣтъ имъ по 50 драмъ ракия, вмѣсто амониякъ.

Слѣдъ всичко това взеха резолюция: да падне настоящето правителство и да се качи друго и то непрѣмѣнно да е отъ срѣдата на стамболиститѣ.

Тукъ стана малко спрѣчкване мѣжду митингаджийтѣ, а то бѣше: до кога да даждѣ срокъ на сегашното правителство. Дундаковъ даваше срокъ до 1-й Януарий, други до 15-й Февруарий, най послѣ единъ отъ тѣхъ имъ каза: а бе, брате, падатъ не падатъ, азъ нали си искахъ ракията, която бѣше ми обѣщана, каквото ще да става.

Слѣдъ това всички се разотидохъ сѣ надѣж-

да, че ще дойде скоро на власт помощникът — отечество-спасителя, защото Радославова непознавали.

с. Махлата
27 Декември 1898 г.

Със почитание:
Единъ зритель.

Плѣвненский Окрѣженъ Сждѣ.

ОБЪЯВЛЕНИЕ

№ 7

Плѣвненский Окрѣженъ Сждѣ на основание опрѣдѣлението си подъ № 1, постановено въ распорѣднителното му засѣданіе на 2-й Яннуарій 1899 год. и чл. 185 отъ Търговскій законъ, поканва всички членове-акционери на Плѣвненското Спестовно Акционерно Земледѣлческо Дружество „Нива“ да се явятъ на 24-й Яннуарій 1899 година, въ 10 часътъ прѣдъ обѣдъ, въ помѣщеніето на схщото дружество, въ гр. Плѣвнѣ, на общо събрание, за разрѣшаваніе въпроса за ликвидирание на Дружеството.

гр. Плѣвнѣ, 4 Яннуарій 1899 год.

Прѣдсѣдатель: **Ив. Желѣзковъ**
Подсекретаръ: **М. Марковский**

ОБЪЯВЛЕНИЯ ОТЪ СЖДЕВНИТЪ ПРИСТАВИ.

№ 14273

Извѣстѣявамъ че 31 день отъ деньтъ на послѣдното двукратно публикуване настоящето въ „мѣстни вѣстникъ“ ще се продаватъ на публиченъ търгъ въ канцеляриятѣ ми въ гр. Плѣвнѣ слѣдующитѣ недвижими имоти находящи се въ Орѣховското землище, а именно:

- 1) Нива „Голѣмий брестъ“ отъ около 10 декара оценена за 52 лева.
- 2) Нива „Малки растиверъ“ около 36 декара оценена за 180 лева.
- 3) Нива „Сжца мѣстность“ около 12 дек. оцѣнена за 62 лева.

Горнитѣ имоти принадлежатъ на Милю Върбановъ отъ с. Орѣховица не сж заложени продаватъ се по взисканието на Нило Христовъ отъ с. село за..... л. ст. лихвитъ и разноска по изпълнителния листъ № 3830 на Плѣвненскій Окол. Мировий Сждия.

Наддаването ще почне отъ първоначалната цѣна. Разглѣжданіето книжата и наддаването може да става всѣки присѣственъ день въ канцеляриятѣ ми.

гр. Плѣвнѣ, 29 Декември 1898 год. 2—2
Дѣло № 419/96 год.

п. Сждеб. Приставъ: К. Пунжевъ

№ 14272

Извѣстѣявамъ че 31 день отъ деньтъ на послѣдното двукратно публикуване настоящето въ „мѣстни вѣстникъ“ ще се продаватъ на публиченъ търгъ въ канцеляриятѣ ми въ гр. Плѣвнѣ слѣдующитѣ недвижими имоти находящи се въ Орѣховското землище, а именно:

- 1) Нива „Царевецъ“ 14 декара и 7 ара оценена за 74 лева.
- 2) Нива „Равнището“ 8 декара и 9 ара оценена за 45 лева.
- 3) Половина Нива „Сжца мѣстность“ 9 декара оценена за 45 лева.
- 4) Бранище „Чолашки орманъ“ 15 декара оценена за 75 лева.
- 5) Кжша въ с. Орѣховица съ дворъ отъ 1 дек. оцѣнена за 100 лева.

Горнитѣ имоти принадлежатъ на Трифонъ Станевъ отъ с. Орѣховица не сж заложени продаватъ се по взисканието на Нило Христовъ отъ с. село за 425 лева и 90 ст. лихвитъ и разноска по изпълнителния листъ № 4030 на Плѣвненскій Окол. Мир. Сждия.

Наддаването ще почне отъ първоначалната цѣна. Разглѣжданіето книжата и наддаването може да става всѣки присѣственъ день въ канцеляриятѣ ми.

гр. Плѣвнѣ, 29 Декември 1898 год. 2—2
Дѣло № 1243/97 год.

п. Сждеб. Приставъ: К. Пунжевъ

№ 10512

Извѣстѣявамъ, че 31 день отъ деньтъ на послѣдното двукратно публикуване настоящето въ „мѣстни вѣстникъ“ ще се продаватъ на публиченъ търгъ въ канцеляриятѣ ми въ гр. Плѣвнѣ слѣдующия недвижимъ имотъ находящи се въ гр. Плѣвнѣ, землище, а именно:

- 1) Една трета часть отъ едно лозе „Аладжи чопма“ отъ единъ дулюмъ оценено за 20 лева.

Горния имотъ принадлежи на Рада Димитрова отъ гр. Плѣвнѣ не е заложенъ продава се по взисканието на Хазната за 12 л. 77 ст. лихвитъ и разноска по изпълнителния листъ № 5084 на Плѣвненскій Окол. Мировий Сждия.

Наддаването ще почне отъ цената която даде първия купувачъ.

Разглѣжданіето книжата и наддаването може да става всѣки присѣственъ день въ канцеляриятѣ ми.

гр. Плѣвнѣ 3 Януарій 1899 год. 1—2
Дѣло № 41/95 год.

Сждеб. Приставъ: Ив. Чантовъ

№ 10510

Извѣстѣявамъ, че 31 день отъ деньтъ на послѣдното двукратно публикуване настоящето въ „мѣстни вѣстникъ“ ще се продава на публиченъ търгъ въ канцеляриятѣ ми въ гр. Плѣвнѣ слѣдующия недвижимъ имотъ находящи се въ гр. Плѣвнѣ, землище, а именно:

целерията ми въ гр. Плѣвнѣ слѣдующия недвижимъ имотъ находящи се въ гр. Плѣвнѣ, землище, а именно:

- 1) Три четвърти отъ едно лозе „Бъчвата“ цѣлото отъ единъ дулюмъ оценено за 45 лева.

Долния имотъ принадлежи на Никола Димитровъ отъ гр. Плѣвнѣ не е заложенъ продава се по взисканието на Държавното съкровище за 28 л. 96 ст. лихвитъ и разноска по изпълнителния листъ № 5089 на Плѣвненскій Мировий Сждия.

Наддаването ще почне отъ цената която даде първия купувачъ.

Разглѣжданіето книжата и наддаването може да става всѣки присѣственъ день въ канцеляриятѣ ми.

гр. Плѣвнѣ 3 Януарій 1899 год. 1—2
Дѣло № 38/95 год.

Сждеб. Приставъ: Ив. Чантовъ

№ 10513

Извѣстѣявамъ, че 31 день отъ деньтъ на послѣдното двукратно публикуване настоящето въ „мѣстни вѣстникъ“ ще се продава на публиченъ търгъ въ канцеляриятѣ ми въ гр. Плѣвнѣ слѣдующия недвижимъ имотъ находящи се въ гр. Плѣвнѣ, землище, а именно:

- 1) Лозе „Бъчвата“ отъ половина дулюмъ оценено за 30 лева.

Горния имотъ принадлежи на Георги Минчовъ отъ гр. Плѣвнѣ не е заложенъ продава се по взисканието на Хазната за 28 л. 75 ст. лихвитъ и разноска по изпълнителния листъ № 4675 на Плѣвненскій Окол. Мировий Сждия.

Наддаването ще почне отъ цената която даде първия купувачъ.

Разглѣжданіето книжата и наддаването може да става всѣки присѣственъ день въ канцеляриятѣ ми.

гр. Плѣвнѣ 3 Януарій 1899 год. 1—2
Дѣло № 30/95 год.

Сждеб. Приставъ: Ив. Чантовъ

№ 10508

Извѣстѣявамъ, че 31 день отъ деньтъ на послѣдното двукратно публикуване настоящето въ „мѣстни вѣстникъ“ ще се продава на публиченъ търгъ въ канцеляриятѣ ми въ гр. Плѣвнѣ слѣдующия недвижимъ имотъ находящи се въ гр. Плѣвнѣ, землище, а именно:

- 1) Нива „Мехмедакурусу“ отъ 6 декара и 2/10 ара оценена за 50 лева.

Горния имотъ принадлежи на Иванъ А. Хайтовъ отъ гр. Плѣвнѣ не е заложенъ продава се по взисканието на Хазната за 49 л. 59 ст. лихвитъ и разноска по изпълнителния листъ № 1472 на Плѣвненскій Окол. Мировий Сждия.

Наддаването ще почне отъ първоначалната цена. Разглѣжданіето книжата и наддаването може да става всѣки присѣственъ день въ канцеляриятѣ ми.

гр. Плѣвнѣ 3 Януарій 1899 год. 1—2
Дѣло № 780/97 год.

Сждеб. Приставъ: Ив. Чантовъ

№ 10509

Извѣстѣявамъ, че 31 день отъ деньтъ на послѣдното двукратно публикуване настоящето въ „мѣстни вѣстникъ“ ще се продава на публиченъ търгъ въ канцеляриятѣ ми въ гр. Плѣвнѣ слѣдующия недвижимъ имотъ находящи се въ гр. Плѣвнѣ, а именно:

- 1) Една часть праздно мѣсто отдѣлено отъ цѣлия дворъ въ градъ Плѣвнѣ III кварталъ отъ 500 к. метра оценено за 200 лева.

Горния имотъ принадлежи на Маринчо Райковъ отъ гр. Плѣвнѣ не е заложенъ продава се по взисканието на Държавното съкровище за 173 л. 40 ст. лихвитъ и разноска по изпълнителния листъ № 1506 на Плѣвненскій Окол. Мировий Сждия.

Наддаването ще почне отъ цената която даде първия купувачъ.

Разглѣжданіето книжата и наддаването може да става всѣки присѣственъ день въ канцеляриятѣ ми.

гр. Плѣвнѣ 3 Януарій 1899 год. 1—2
Дѣло № 793/97 год.

Сждеб. Приставъ: Ив. Чантовъ

№ 3

Извѣстѣявамъ че 31 день отъ деньтъ на послѣдното двукратно публикуване настоящето въ „мѣстни вѣстникъ“ ще се продава на публиченъ търгъ въ канцеляриятѣ ми въ гр. Плѣвнѣ слѣдующитѣ недвижими имоти находящи се въ Радишовското землище, а именно:

- 1) Една кжша въ с. Радишово, съ дворъ единъ декаръ оценена 60 лева.
- 2) Нива 9 декара мѣстността „подъ село“ оценена 27 лева.
- 3) Нива 8 декара мѣстността „Облѣцъ“ оценена 24 лева.
- 4) Нива 5 декара мѣстността „Ишковецъ“ оценена 15 лева.
- 5) Нива 3 дек. мѣстността „Пладнището“ оценена 9 лева.
- 6) Нива 10 декара мѣстността „Задъ лозята“ оценена 30 лева.
- 7) Лозе 1 1/2 дек. мѣстността „на Врѣха“ оцѣнено за 9 лева.
- 8) Лозе 1 1/4 декара мѣстността „Врѣха“ оценена 7 лева и 50 ст.

Горнитѣ имоти принадлежатъ на Петко Цоловъ отъ с. Радишово не заложени продава се по взисканието на Държавното съкровище за 173 л. 40 ст. лихвитъ и разноска по изпълнителния листъ № 1506 на Плѣвненскій Окол. Мировий Сждия.

Наддаването ще почне отъ цената която даде първия купувачъ.

Разглѣжданіето книжата и наддаването може да става всѣки присѣственъ день въ канцеляриятѣ ми.

гр. Плѣвнѣ 3 Януарій 1899 год. 1—203—2
Дѣло № 415/98 год.

взисканието на Пѣло Вѣчовъ отъ гр. Плѣвнѣ за 175 лева лихвитъ и разноска по изпълнителния листъ № 244 на Плѣвненскій Окол. Мировий Сждия.

Наддаването ще почне отъ първоначалната цѣна.

Разглѣжданіето книжата и наддаването може да става всѣки присѣственъ день въ канцеляриятѣ ми.

гр. Плѣвнѣ, 2-й Яннуарій 1899 год. 1—1—2
Дѣло № 18/98 год.

п. Сждеб. Приставъ: Ив. А. Гърковъ.

№ 87

Извѣстѣявамъ че 31 день отъ деньтъ на послѣдното двукратно публикуване настоящето въ „мѣстни вѣстникъ“ ще се продава на публиченъ търгъ въ канцеляриятѣ ми въ гр. Плѣвнѣ слѣдующия недвижимъ имотъ находящи се въ Рибенското землище, а именно:

- 1) Половина отъ една, еднокаменна воденица половинъ камакъ едно празно мѣсто отъ 5 декара въ което заградена водѣнищата оценена за 200 лева.

Горния имотъ принадлежи на Иванчо С. Сеизовъ отъ гр. Плѣвнѣ не е заложенъ продава се по взисканието на Маринъ Атанасовъ отъ с. Рибенъ за 192 лева лихвитъ и разноска по изпълнителния листъ № 2899 на Плѣвненскій Окол. Мировий Сждия.

Наддаването ще почне отъ първоначалната цѣна. Разглѣжданіето книжата и наддаването може да става всѣки присѣственъ день въ канцеляриятѣ ми.

гр. Плѣвнѣ, 5 Яннуарій 1899 год. 1—2—2
Дѣло № 483/98 год.

Сждеб. Приставъ: К. Пунжевъ.

№ 88

Извѣстѣявамъ че 31 день отъ деньтъ на послѣдното двукратно публикуване настоящето въ „мѣстни вѣстникъ“ ще се продава на публиченъ търгъ въ канцеляриятѣ ми въ гр. Плѣвнѣ слѣдующия недвижимъ имотъ находящи се въ Комаровското землище, а именно:

- 1) Нива „Равнището“ отъ 18 декара и 7 ара оценена за 92 лева.
- 2) Нива „Ормаия“ 6 декара и 1 ара за 30 л.
- 3) „Крив. протокъ“ отъ 9 декара и 9 ара за 50 лева.
- 4) Нива „Гладний врѣхъ“ 7 декара и 7 ара за 37 лева.
- 5) Нива на „Брѣста“ отъ 7 декара и 3 ара.
- 6) Нива „Задъ лозята“ отъ 6 декара и 6 ара за 33 лева.

Горния имотъ принадлежи на Маринъ Т. Кривошевъ отъ с. Комарево не е заложенъ продава се по взисканието на П. Ватовъ и Хр. Първановъ отъ с. село за 542 лева лихвитъ и разноска по изпълнителния листъ № 6901 на Плѣвненскій Окол. Мировий Сждия.

Наддаването ще почне отъ първоначалната цѣна. Разглѣжданіето книжата и наддаването може да става всѣки присѣственъ день въ канцеляриятѣ ми.

гр. Плѣвнѣ, 5-й Яннуарій 1899 год. 1—3—2
Дѣло № 75/98 год.

Сждеб. Приставъ: К. Пунжевъ.

№ 14139

Извѣстѣявамъ, че 31 день отъ деньтъ на послѣдното двукратно публикуване настоящето въ „мѣстни вѣстникъ“ ще се продава на публиченъ търгъ въ канцеляриятѣ ми въ гр. Плѣвнѣ слѣдующия недвижимъ имотъ находящи се въ Тръстенишкото землище, а именно:

- 1) Кжша въ с. Мар. Тръстеникъ, съ дворъ отъ 6 дек. оцѣн. за 200 лева.

Горния имотъ принадлежи на Петръ Петковъ и Петко Цѣтановъ отъ с. М. Тръстеникъ не е заложенъ продава се по взисканието на Стояновъ, Върбановъ отъ гр. Плѣвнѣ за 275 л. лихвитъ и разноска по изпълнителния листъ № 4446 на Плѣвненскій Окол. Мир. Сждия.

Наддаването ще почне отъ първоначалната цѣна. Разглѣжданіето книжата и наддаването може да става всѣки присѣственъ день въ канцеляриятѣ ми.

гр. Плѣвнѣ 3 Януарій 1899 год. 1—202—2
Дѣло № 980/97 год.

п. Сждебенъ Приставъ: К. Пунжевъ

№ 11789

Извѣстѣявамъ, че 31 день отъ деньтъ на послѣдното двукратно публикуване настоящето въ „мѣстни вѣстникъ“ ще се продава на публиченъ търгъ въ канцеляриятѣ ми въ гр. Плѣвнѣ слѣдующитѣ недвижими имоти находящи се въ Пордимското землище, а именно:

- 1) Кжша въ с. Пордимъ съ дворъ два метра единъ ара оцѣнена за 80 лева.
- 2) Лозе 5 декари 8 ара оцѣнено за 36 лева.
- 3) Лозе 2 декара 8 ара оцѣнено за 18 лева.
- 4) Лозе 2 декара 3 ара оцѣнено за 12 лева.

Горния имотъ принадлежи на Кузманъ Петровъ отъ с. Пордимъ не е заложенъ продава се по взисканието на Ангелъ Ив. Мускуровъ отъ гр. Плѣвнѣ пълном. на С. Игнатовъ отъ с. Пордимъ за 160 л. лихвитъ и разноска по изпълнителния листъ № 3460 на Плѣвненскій Окол. Мировий Сждия.

Наддаването ще почне отъ първоначалната цѣна на горѣ.

Разглѣжданіето книжата и наддаването може да става всѣки присѣственъ день въ канцеляриятѣ ми.

гр. Плѣвнѣ 3 Януарій 1899 год. 1—203—2
Дѣло № 415/98 год.

И. д. п. Сждеб. Приставъ: К. Пунжевъ

Печатница на Вр. Ст. Воджичевъ—Плѣвнѣ.